T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2014 / 999
KARAR NO : 2014 / 1074
KARAR TR : 29.12.2014

ÖZET: Davacı tarafından, davalı kurum aleyhine, davacı şirket çalışanının geçirdiği iş kazasının yasal süresi içinde kuruma bildirilmemesi nedeni ile 4857 sayılı Kanun'un 105/c ve 108. Maddelerine dayalı olarak kesilen 1.250.00- TL. idari para cezasının, hukuka aykırı olduğu belirtilerek açılan işlemin iptaline ve ihtirazi kayıtla ödenen paranın iadesine ilişkin davanın; davaya konu işlemin 4857 sayılı Kanun'un 77. Maddesi kapsamında tesis edilen idari para cezası niteliğinde olması ve bu kararlara karşı yapılan itirazları değerlendirme görevinin 5326 sayılı Kanun'un 27. Maddesi gereğince Sulh Ceza Mahkemesi'ne ait olması nedenleri ile, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerekti hk.

K A R A R

Davacı :E.Pazarlama ve Dağıtım Ticaret A.Ş.
Vekili :Av. İ.P. & Av. S.V.
Davalı :Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı
Vekili :Av. V.A.Y.

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; davacı Pazarlama ve Dağıtım Ticaret A.Ş. Ankara Şubesinde bulunan Ankara Bira Fabrikasının, 2.4711.02.1029448.006.0755 sicil numarası ile davalı Bakanlık nezdinde işlem gördüğünü, davalı Bakanlık tarafından (Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü Ankara Çalışma ve iş Kurumu il Müdürlüğü) 12.03.2012 tarihinde 6406 sayı ile kayda alınan davacı şirket evraklarının incelenmesi neticesinde idari Para Cezası konulu 136749.06 sayılı ve 04 Mayıs 2012 tarihli idari para cezasının verildiğini ve buna dair davalı idare yazısının 08 Mayıs 2012 tarihinde davacı Şirket Ankara Şubesine tebliğ edildiğini; söz konusu yazıda idari para cezasına dayanak olarak, davacı şirketin çalışanı Gözde Aktan'ın 09.04.2012 tarihinde geçirdiği iş kazasının yasal süresi içinde kuruma bildirilmemesinin gösterildiğini ve davacı şirkete 4857 sayılı Kanun'un 77. Maddesi gereğince 1250,00 TL idari para cezası verildiğinin belirtildiğini;

Yapılan işlemin hukuka aykırı olduğunu, zira 13531009800 T.C. Kimlik numaralı Gözde Aktan'ın 02.03.2012 tarihinde iş kazası geçirdiğini, buna ilişkin davalı İdareye İşyeri Kaza ve Meslek Hastalığı Bildirim Formu ile birlikte trafik kazası tespit tutanağı fotokopisi, genel adli muayene raporu fotokopisinin İK/HRC/048 referans numaralı üst yazı ile 06.03.2012 tarihinde PTT kanalı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Ankara Bölge Müdürlüğü'ne gönderildiğini;

Yine adı geçen 13531009800 T.C. Kimlik numaralı Gözde Aktan'ın 09.04.2012 tarihinde iş kazası geçirdiğini ve bu kazaya ilişkin olarak İşyeri Kaza ve Meslek Hastalığı Bildirim Formu ile birlikte istirahat raporunun İK/HRC/068 referans numaralı üst yazı ile 11.04.2012 tarihinde PTT kanalı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Ankara Bölge Müdürlüğü'ne gönderildiğini;

2008/108 Nolu SGK Tebliğinde Cumartesi, Pazar ve yasal tatillerin iş gününden sayılmadığının belirtildiğini, bu durumda 02 Mart 2012 Cuma günü meydana gelen iş kazasının 06 Mart 2012 Salı günü bildirilmesi ile 09 Nisan 2012 Pazartesi günü meydana gelen iş kazasının 11 Nisan 2012 Çarşamba günü bildirilmesinde süre aşımının bulunmadığını; ancak yine de dava konusu idari para cezasının icra tazyiki nedeni ile, ihtirazi kayıtla ödendiğini,

Diğer yandan Ankara Çalışma ve İş Kurumu İl Müdürlüğü'nün bu işlemi yapmaya 4857 Sayılı Kanunun 105. maddesi uyarınca yetkili olmadığını; adı geçen maddede; "Bu Kanunda öngörülen idari para cezaları. 101 ve 106 ncı maddelerdeki idari para cezalan hariç, gerekçesi belirtilmek suretiyle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bölge Müdürünce verilir. (Değişik ikinci cümle: 6111 - 13.2.2011 / m.79) "101 inci ve 106 ncı maddeler kapsamındaki idari para cezaları ise doğrudan Türkiye İş Kurumu il müdürü tarafından; birden fazla ilde işyerleri bulunan işverenlere uygulanacak idari para cezası ise işyerlerinin merkezinin bulunduğu yerdeki Türkiye İş Kurumu il müdürünce verilir ve genel esaslara göre tahsil edilir." denilmek sureti ile idari para cezası verme yetkisinin Çalışma ve İş Kurumu İl Müdürlüğü'ne ait olmadığını belirterek,

Davalı İdare tarafından, gerçek duruma ve hukuka aykırı olarak tesis olunan 136749.06 sayılı ve 04 Mayıs 2012 tarihli idari para cezasının ve işleminin iptali ile cebri icra tehdidi altında haksız yere ödenmek zorunda kalınan 1.250.00 TL'nin ödeme tarihinden itibaren ticari faiziyle istirdadını teminen açılan davanın

kabulüne karar verilmesi istemi ile adli yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 8.İş Mahkemesi ;27.03.2013 gün ve 2012/761 Esas, 2013/223 Karar sayılı kararında aynen ; "dava konusunun idari para cezası işleminin iptali ile cebri icra tehdidi altında haksız yere ödenmek zorunda kalınan 1.250,00 TL nin ödeme tarihinden itibaren ticari faizi ile birlikte istirdadı isteğine ilişkin olduğu, davanın bu niteliği itibari ile idari yargıda görülmesi gerektiği kanaatine varılarak yapılan yargılama ve toplanan delillerin değerlendirilmesi sonucu aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur." şeklindeki gerekçesi ile davanın görev nedeni ile reddine karar vermiş, verilen karar davacı vekilince temyiz edilmiş, Yargıtay 22. Hukuk Dairesi'nin 01.07.2013 gün ve 2013/15972 Esas, 2013/16077 Karar sayılı kararı ile; temyiz isteminin temyize konu miktarın kesinlik sınırının altında olması nedeni ile reddine karar verilmiş ve dosyasında kararın dava taraflarına tebliğine ilişkin belgelere rastlanılmamış ise de 1086 sayılı Yasa'nın Geçici 2. ve 6100 sayılı Yasa'nın Geçici 3.maddesi gereğince halen yürürlükte olan 1086 sayılı Yasa'nın 440.maddesi gereğince kesinleşmiştir.

Davacı vekili aynı isteklerle, idari yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 18 İdare Mahkemesi;18.06.2014 gün ve 2014/373 Esas sayılı kararı ile;"Dava dosyasının incelenmesinden; davacı şirkete iş kazasını süresinde kuruma bildirmemesi nedeniyle 4857 sayılı İş Kanunu'nun 77. maddelerine muhalefet edildiğinden bahisle 105/c ve 108. maddesine dayanılarak 1.250.00- TL. idari para cezası verilmesi nedeniyle anılan işlemin iptali ile ödenen tutarın faiziyle iadesi talebiyle Ankara 8. İş Mahkemesinde açılan davada 27.03.2013 tarih ve E:2012/761, K:2013/223 sayılı kararla davanın idari yargı yerinde görülmesi gerektiğinden bahisle görev yönünden reddine karar verildiği, bu kararın kesinleşmesi üzerine. 11.09.2013 tarihinde kayda giren dilekçe ile Mahkememiz nezdinde bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesinde, "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendisine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görev li merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesi'nin karar vermesine kadar erteler. Mahkemenin gerekçeli kararı, dava dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilir." hükmü yer almıştır.

İncelenen uyuşmazlıkta, öngörülen idari para cezasının, 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu. 4857 sayılı İş Kanunu'nda da idari para cezasına itiraz konusunda görevli mahkemenin gösterilmediği anlaşılmıştır.

Bu durumda. Kabahatler Kanunu'nun 3. maddesinde belirtildiği üzere, idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacak olması nedeniyle, görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Yasa hükümleri dikkate alınacağından, idari para cezasına karşı açılan davanın görüm ve çözümünde, anılan Kanunun 27. maddesinin (1) numaralı bendi uyarınca adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Bu durumda; idari yargı yetkisi kapsamında açılmış bir idari dava bulunduğundan söz etmek olanaksız olduğundan; uyuşmazlığın, görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli bulunduğu sonucuna varıldığından, Mahkememizin görevsizliğine, 2247 sayılı Kanunun 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine ve dosya incelemesinin bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar ertelenmesine, 18/06/2014 tarihinde karar verildi." şeklindeki gerekçesi ile dosyanın görevli yargı yerinin belirlenmesi için 2247 sayılı Kanun'un 19. Maddesi gereğince Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Nurdane TOPUZ, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Ayhan AKARSU, Mehmet AKBULUT 'un katılımlarıyla yapılan 29.12.2014 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME:

Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, idari yargı dosyası ile birlikte adli yargı dosyası da temin edilmek sureti ile 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesinde öngörülen şekilde başvurulduğu ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Birgül YİĞİT'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacının çalışanı Gözde Aktan'ın 09.04.2012 tarihinde geçirdiği iş kazasının yasal süresi içinde kuruma bildirilmemesi nedeni ile, 4857 sayılı Kanun'un 105/c ve 108. maddesine dayanılarak kesilen 1.250.00- TL. idari para cezasının hukuka aykırı olduğu belirtilerek, iptali ile, ihtirazi kayıtla ödenen paranın iadesine karar verilmesi istemi ile açılmıştır.

Davacı dava dilekçesinde, davacı şirket çalışanı Gözde Aktan'ın iki kez iş kazası geçirdiğini, 02.03.2012 tarihinde geçirdiği iş kazasına ilişkin İşyeri Kaza ve Meslek Hastalığı Bildirim Formu ile birlikte trafik kazası tespit tutanağı fotokopisi, genel adli muayene raporu fotokopisinin İK/HRC/048 referans numaralı üst yazı ile 06.03.2012 tarihinde PTT kanalı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Ankara Bölge Müdürlüğü'ne gönderildiğini; Gözde Aktan'ın 09.04.2012 tarihinde geçirdiği iş kazasına ilişkin İşyeri Kaza ve Meslek Hastalığı Bildirim Formu ile birlikte istirahat raporunun İK/HRC/068 referans numaralı üst yazı ile 11.04.2012 tarihinde PTT kanalı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Ankara

Bölge Müdürlüğü'ne gönderildiğini; 2008/108 Nolu SGK Tebliğinde Cumartesi, Pazar ve yasal tatillerin iş gününden sayılmadığının belirtildiğini, bu durum dikkate alınarak bakıldığında, 02 Mart 2012 Cuma günü meydana gelen iş kazasının 06 Mart 2012 Salı günü bildirilmesi ile 09 Nisan 2012 Pazartesi günü meydana gelen iş kazasının 11 Nisan 2012 Çarşamba günü bildirilmesinde süre aşımının bulunmadığını iddia ederek, yapılan işlemlerin hukuka aykırı olduğunu ileri sürmektedir. Buradan hareketle davacının, 4857 sayılı Kanun'un 77. Maddesi gereğince üzerine düşen yükümlülüğü yerine getirdiğini ve hakkında aynı kanunun 105/c ve 108. Maddeleri gereğince idari para cezası kesilmesinin hukuka aykırı olduğunu iddia ettiği tespit edilmiştir.

Bu durumda görevli yargı yerinin tespiti için, davaya konu 136749.06 sayılı ve 04 Mayıs 2012 tarihli idari para cezasının hukuki niteliğinin belirlenmesi ve kabahat kapsamında mı yoksa idari işlem kapsamında mı değerlendirilmesi gerektiği tespit edilmelidir.

Ayrıca, davacının davasının dayanağını oluşturan 4857 sayılı Kanun'un 77. ve 105. Maddelerinin, 30.06.2012 gün ve 28339 sayılı resmi gazetede yayınlanan 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu ile kaldırıldığı ve anılan Kanunun 26.maddesi ile bu Kanundan doğan idari para cezalarının yeniden düzenlendiği anlaşılmış ise de, 4857 sayılı Kanunun konuyu düzenleyen maddelerinin, davaya konu işlemin tesisi edildiği ve davanın açıldığı tarihte halen yürürlükte olduğu tespit edilmekle, dosya kapsamında yapılacak incelemelerde 4857 sayılı Kanun'un 20.06.2012 gün ve 6331sayılı Kanun ile değişiklik yapılmadan önceki hali dikkate alınacaktır.

4857 sayılı İş Kanunu'nun 77. Maddesinde; " İşverenler işyerlerinde iş sağlığı ve güvenliğinin sağlanması için gerekli her türlü önlemi almak, araç ve gereçleri noksansız bulundurmak, işçiler de iş sağlığı ve güvenliği konusunda alınan her türlü önleme uymakla yükümlüdürler. İşverenler işyerinde alınan iş sağlığı ve güvenliği önlemlerine uyulup uyulmadığını denetlemek, işçileri karşı karşıya bulundukları mesleki riskler, alınması gerekli tedbirler, yasal hak ve sorumlulukları konusunda bilgilendirmek ve gerekli iş sağlığı ve güvenliği eğitimini vermek zorundadırlar. Yapılacak eğitimin usul ve esasları Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

İşverenler işyerlerinde meydana gelen iş kazasını ve tespit edilecek meslek hastalığını en geç iki iş günü içinde yazı ile ilgili bölge müdürlüğüne bildirmek zorundadırlar.

Bu bölümde ve iş sağlığı ve güvenliğine ilişkin tüzük ve yönetmeliklerde yer alan hükümler işyerindeki çıraklara ve stajyerlere de uygulanır." şeklindeki düzenleme ile, işverenin işyerinde meydana gelen kazaları, en geç iki gün içinde yazı ile bölge müdürlüklerine bildirmekle yükümlü oldukları bildirilmiştir.

4857 sayılı İş Kanunu'nun 105. Maddesinde; "(Değişik madde: 15/05/2008-5763 S.K/9.md.) Bu Kanunun;

a) 78 inci maddesinde öngörülen yönetmeliklerdeki hükümlere uymayan işveren veya işveren vekiline, alınmayan her iş sağlığı ve güvenliği önlemi için ikiyüzelli Türk Lirası, alınmayan önlemler için izleyen her ay aynı miktar, *1*

b) 86 ncı maddesi uyarınca işçilere doktor raporu almayan işveren veya işveren vekiline bu durumda olan her işçi için, 87 nci maddesi gereğince çocuklara doktor raporu almayan işveren veya işveren vekiline bu durumdaki her çocuk için ikiyüzelli Türk Lirası, *1*

c) 77 nci maddesine aykırı hareket eden, 78 inci maddesi gereği işletme belgesi almadan işyeri açan veya belgelendirilmesi gereken işler veya ürünler için belge almayan, 79 uncu maddesi gereğince faaliyeti durdurulan işi izin almadan devam ettiren veya kapatılan işyerlerini izinsiz açan, 80 inci maddesinde öngörülen iş sağlığı ve güvenliği kurullarının kurulması ve çalıştırılması ile ilgili hükümlere aykırı davranan, iş sağlığı ve güvenliği kurullarınca alınan kararları uygulamayan, 81 inci maddesinde belirtilen yükümlülükleri yerine getirmeyen, 88 ve 89 uncu maddelerinde öngörülen yönetmeliklerde gösterilen şartlara ve usullere uymayan işveren veya işveren vekiline binikiyüzellişer Türk Lirası, *1*

d) Bu Kanunun 85 inci maddesine aykırı olarak ağır ve tehlikeli işlerde onaltı yaşından küçükleri çalıştıran veya aynı maddede belirtilen yönetmelikte gösterilen yaş kayıtlarına aykırı işçi çalıştıran işveren veya işveren vekiline her işçi için binikiyüzelli Türk Lirası, aynı maddenin birinci fıkrasında belirtilen mesleki eğitim almamış işçi çalıştıran işveren veya işveren vekiline her işçi için beşyüzelli Türk Lira idari para cezası verilir." Şeklindeki düzenleme ile, kanunun emredici hükümlerine muhalefet halinde ödenmesi gereken idari para cezaları miktarları düzenlenmiş, dava konusuna ilişkin olan 1. Fıkrasının c bendinde de, işyerinde meydana gelen kazayı 77. Maddede belirtilen 2 günlük yasal süresi içinde bildirmeyen işverene 1250,00 TL idari para cezası verileceği düzenlenmiştir.

4857 sayılı İş Kanunu'nun 108. Maddesinde; "(Değişik: 15/5/2008-5763/10 md.)Bu Kanunda öngörülen idari para cezaları, 101 ve 106 ncı maddelerdeki idari para cezaları hariç, gerekçesi belirtilmek suretiyle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bölge Müdürünce verilir. (Değişik ikinci cümle: 13/2/2011- 6111/79 md.) 101 inci ve 106 ncı maddeler kapsamındaki idari para cezaları ise doğrudan Türkiye İş Kurumu il müdürü tarafından; birden fazla ilde işyerleri bulunan işverenlere uygulanacak idari para cezası ise işyerlerinin merkezinin bulunduğu yerdeki Türkiye İş Kurumu il müdürünce verilir ve genel esaslara göre tahsil edilir. 106 ncı maddeye göre verilecek idari para cezası için, 4904 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin (h) bendindeki tutar esas alınır." denilmek sureti ile idari para cezalarının tanziminde izlenecek usul belirlenmiştir. Görüldüğü üzere, maddede, söz konusu idari para cezasına ilişkin olarak, yapılacak itirazlara ilişkin bir usuli prosedür öngörülmemiştir.

4857 sayılı Kanun'un 108. Maddesinin 5378 sayılı Kanun ile değişiklik yapılmadan önceki halinde; " Bu Kanunda öngörülen idari nitelikteki para cezaları gerekçesi belirtilmek suretiyle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bölge Müdürünce verilir.Bu Kanunda yazılı olan idari para cezaları o yerin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bölge Müdürü tarafından verilir. Verilen idari para cezalarına dair kararlar

ilgililere 11/02/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre tebliğ edilir. Bu cezalara karşı tebliğ tarihinden itibaren en geç yedi gün içinde yetkili idare mahkemesine itiraz edilebilir. İtiraz, idarece verilen cezanın yerine getirilmesini durdurmaz. İtiraz üzerine verilen karar kesindir. İtiraz, zaruret görülmeyen hallerde evrak üzerinde inceleme yapılarak en kısa sürede sonuçlandırılır. Bu Kanuna göre verilen idari para cezaları, 21/07/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil olunur." Şeklindeki düzenleme ile, idari para cezalarına ilişkin itirazların idari yargı yerinde inceleneceği düzenlenmiştir. Buradan hareketle kanun koyucunun söz konusu değişikliğe ilişkin tercihinin, bilinçli olduğu ve 4857 sayılı Kanun uyarınca tanzim edilen idari para cezalarına ilişkin olarak genel düzenlemelere gidilmesi gerektiği söylenebilir.

5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3. Maddesinde; "(1) Bu Kanunun;

a) İdarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında uygulanır." Denilmek sureti ile, idari para cezalarına karşı, özel kanunlarda ayrıksı bir düzenleme bulunmaması durumunda 5326 sayılı Kanun'un uygulanacağı belirtilmiştir. 4857 sayılı Kanun'da da idari para cezalarına karşı bir başvuru usulü benimsenmediği ve hatta benimsenen usulün kaldırılması sureti ile, bu konuda bilinçli bir boşluk yaratıldığı söylenebilir.

5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 27. Maddesinde;"(1) İdarî para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idarî yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabilir. Bu süre içinde başvurunun yapılmamış olması halinde idarî yaptırım kararı kesinleşir.

(2) Mücbir sebebin varlığı dolayısıyla bu sürenin geçirilmiş olması halinde bu sebebin ortadan kalktığı tarihten itibaren en geç yedi gün içinde karara karşı başvuruda bulunulabilir. Bu başvuru, kararın kesinleşmesini engellemez; ancak, mahkeme yerine getirmeyi durdurabilir.

(3) Başvuru, bizzat kanunî temsilci veya avukat tarafından sulh ceza mahkemesine verilecek bir dilekçe ile yapılır. Başvuru dilekçesi, iki nüsha olarak verilir.

(4) Başvuru dilekçesinde, idarî yaptırım kararına ilişkin bilgiler, bu karara karşı ileri sürülen deliller açık bir şekilde gösterilir. Dilekçede ayrıca, başvurunun süresinde yapılmasını engelleyen mücbir sebep dayanaklarıyla gösterilir.

(5) (Değişik: 6/12/2006-5560/34 md.) İdarî yaptırım kararının mahkeme tarafından verilmesi halinde, bu karara karşı ancak itiraz yoluna gidilebilir.

(6) (Ek: 6/12/2006-5560/34 md.) Soruşturma konusu fiilin suç değil de kabahat oluşturduğu gerekçesiyle idarî yaptırım kararı verilmesi halinde; kovuşturmaya yer olmadığı kararına itiraz edildiği takdirde, idarî yaptırım kararına karşı başvuru da bu itiraz merciinde incelenir.

(7) (Ek: 6/12/2006-5560/34 md.) Kovuşturma konusu fiilin suç değil de kabahat oluşturduğu gerekçesiyle idarî yaptırım kararı verilmesi halinde; fiilin suç oluşturmaması nedeniyle verilen beraat kararına karşı kanun yoluna gidildiği takdirde, idarî yaptırım kararına karşı itiraz da bu kanun yolu merciinde incelenir. " şeklindeki düzenlemeler ile, idari para cezalarına karşı, kararın tebliğinden itibaren 15 gün içinde Sulh Ceza Mahkemesi'ne başvurulabileceği düzenlenmiştir.

Aynı Kanunun 'Başvurunun İncelenmesi' başlıklı 28. Maddesinin 8. fıkrasında; "Mahkeme, son karar olarak idari yaptırım kararının;

a) Hukuka uygun olması nedeniyle, "başvurunun reddine",

b) Hukuka aykırı olması nedeniyle, "idari yaptırım kararının kaldırılmasına karar verir" şeklindeki düzenleme ile, Sulh Ceza Mahkemesi'nin başvuruyu idari işlemin hukuka uygunluğu yönünden yapıp, hukuka uygun bulması halinde başvurunun reddine, aksi halde başvurunun kabulü ile kararın kaldırılmasına karar vereceği düzenlenmiştir.

Tüm bu açıklamalar ışığında, davacı hakkında 4857 sayılı Kanun'un 77. Maddesi kapsamında tesis edilen işlemin, idari para cezası niteliğinde olduğu, bu karara karşı 5326 sayılı Kanun hükümleri gereğince Sulh Ceza Mahkemesi'ne itiraz edilebileceği anlaşılmakla, davanın adli yargının görevine girdiği sonucuna ulaşılmıştır.

Ayrıca her ne kadar, davacı vekili dava dilekçesinde, davaya konu idari para cezası kararının iptaline karar verilmesi yanında haksız olan davacıdan tahsil edilen 1250,00TL 'nin davalıdan tahsili ile davacıya iadesine karar verilmesini de istemiş ise de;davacı vekilinin ödenen paranın istirdadına ilişkin talebi, Sulh Ceza Mahkemesi'nce yapılacak inceleme sonucuna verilecek iptal kararına bağlıdır. Sonuç olarak davacının, hukuka aykırı şekilde kendisinden tahsil edilen paranın iadesine ilişkin talebinin kabulü için, tahsile dayanak olan idari işlemin hukuka uygun olup olmadığının denetlenmesi gerekmektedir. Zira 5326 sayılı Kanun'un 28. maddesinde de belirtildiği üzere, Sulh Ceza Mahkemesi'nin kesilen ceza tutanağının hukuka aykırı olduğunu tespit etmesi halinde, bunun iptaline ilişkin kararının doğal bir sonucu olarak tahsil edilen paranın da iadesine karar verilmiş olacaktır. Nitekim 5326 sayılı Kanun'un idari para cezalarına karşı kanun yolunu düzenleyen 27. maddesinde, idari para cezasına karşı yapılacak başvurular genel olarak düzenlenmiş, madde metninde iptal, itiraz, istirdat gibi ayrımlara yer verilmeden başvuru tabiri kullanılmıştır. Bu anlamda davacının talebi temelde idari para cezasına ilişkin işlemin hukuka aykırı olduğunun tespit edilmesi ve esas olarak bu tespitten sonra kendisinden haksız olarak alındığı ortaya çıkacak paranın iadesine karar verilmesidir.

Son olarak konu, usule ilişkin kanuni değişikliklerin derhal uygulanması gerektiği yönündeki hukukun genel ilkesi çerçevesinde ele alındığında, işlemin tesis edildiği ve davanın açıldığı tarihte yürürlükte bulunan 4857 sayılı Kanun'un 77 ve 105. Maddelerinin, 6331 sayılı Kanun ile değişikliğine ilişkin kısımlarının, maddi hukuka ilişkin olduğu ve 6331 sayılı Kanun'da idari para cezalarına karşı

başvurulacak kanun yollarına ilişkin ayrıca ve açıkça bir düzenlemeye yer verilmediği dikkate alındığında ve hatta adı geçen kanunun 27. Maddesinde, 6331 sayılı Kanunda hüküm bulunmayan hallerde 4857 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanacağı belirtildiğine göre; görevli yargı yerinin belirlenmesi yönünden her halükarda 5326 sayılı Kanun'un uygulanması ve bu itibarla davaya Sulh Ceza Mahkemesi'nde bakılması gerektiği kanaatine ulaşılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Ankara 8. İş Mahkemesi'nce verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle, Ankara 8.İş Mahkemesi'nin 27.03.2013 gün ve 2012/761 Esas, 2013/223 Karar sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 29.12.2014 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Eyüp Sabri	Ali	Nurdane
ÖZGÜLDÜR	BAYDAR	ÇOLAK	TOPUZ

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Ayhan	Mehmet
ÖĞÜŞ	AKARSU	AKBULUT